

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 3.
Maaliskuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG

Vastaava.

Toim. sihteeri.
Johanneksentie 4.
puh. 81 54.

28:s vuosik. 1923.

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Pitkäperjantai- ja Pääsiäislukemista.

Ystäväni! Tiedätkö, että sinulla on äärettömän kallis omaisuus hoidettavanasi? Miten hoidat tätä omaisuuttasi?

Kenties sanot: „Vai kallis omaisuus hoidettavanani! Minulla ei ole mitään omaisuutta. Olen köyhä kuin lehti tuulessa“.

Mutta minä sanon vielä toistamiseen: „Sinulla, juuri sinulla, on äärettömän kallis omaisuus hoidossasi. Niin kallis, että jos siitä huolehtimisen laiminlyöt, tulee siitä *korvaamaton vahinko*. Vaikka saisit kaiken maailman kullan ja hopean, ei se riittäisi sitä vahinkoa korvaamaan, joka siitä seuraa. Sillä laiminlyöntisi tämän omaisuutesi hoidossa on *korvaamaton*“. Ellet vielä ole arvannut mitä omaisuutta tarkoitan, niin sanon sinulle:

Se kallis omaisuus on *kuolematon sielusi*. Sitä sinun on huolella hoidettava. Sielustasi huolehtiminen on kallein tehtävä, mitä sinulla tässä maailmassa on. Ehkäpä on sinulla paljon työtä ja tärkeitäkin toimia hoidettavana. Mutta sittenkin on vielä kaiken muun yläpuolella tämä yksi asia *kaikkein tärkeinnä*. Sillä mitä se sinua hyödyttää, vaikka koko maailman olisit voittanut, jos sielusi joutuu kadotukseen? Sillä kuoleman jälestä joutuu sielumme ijankaikkisiksi ajoiksi joko taivaaseen Jumalan luokse, jossa on ilo ja riemu, taikka kadotukseen, jossa raamattu sanoo vaivan olevan, eikä lepoa ole päivällä eikä yöllä. Kaikki riippuu siitä oletko tässä elämässä muistanut huolehtia sielustasi. Samoin kuin ruumis tarvitsee ruokaa ja juomaa, samoin tarvitsee sielummekin saada ravintoa jokapäivä. Muutoin se näivetty (= kuihtuu) ja kuolee.

Etkö ole joskus tuntenut, kuinka sielusi on noin nälkäinen ja janoinen? Olet kai. Etkö joskus ole tuntenut kummaa kaipausta, jota et ole voinut selittää, mistä se johtuu? Omituinen ikävä on asustanut povessasi, vaikka et tiedä mitä tai ketä olisit ikävöinyt. Koetat hakea viihdytystä huvitusten pyörteistä. Tartut monenmoisiin hommiin, haluten unohtaa tuon salaperäisen kaipuun, jonka olemassa-oloa yhä tunnet. Lisäksi alat vielä

tuntea itsesi levottomaksi. Outoja ajatuksia Jumalasta, kuolemasta ja haudantakaisesta elämästä tulee mieleesi. Kuolema alkaa sinua pelottaa. Sillä tunnet, että asiiasi Jumalan kanssa eivät ole niinkuin olla pitäisi. Ahdistava tyhjiys asuu sielussasi.

Etkö jo ala ymmärtää, että tämä kaiho, ikävä ja levottomuus on sielun janoamista. Sielusi on kuolemaisillaan ravinnon puutteeseen. Onneton se ihminen, joka antaa sielunsa kääntyä nälkään. Mutta onnellinen taas hän, joka ottaa sielunsa hädän huomioon, eikä hyljää etsikkonsa-aikaa.

Miten sielun janoaminen sitten tyydytetään? Sielumme janoaa „elävää vettä“. Sitä ei saa muilta kun Jesukselta. Siis Jeesus Kristus ainoastaan voi sielun janon ja nälän tyydyttää. Hän sanoo: „*Jos jonkun on jano, hän tulkoon minun tyköni ja juokoon. Janoavalle annan minä lahjaksi juoda elämän veden lähteestä*“. „*Minä olen se leipä, joka taivaasta tuli alas*“. „*Minun ruumiini on totinen ruoka ja minun vereni on totinen juoma*“.

Mutta kuinka ja mistä löydät sitten Jeesuksen? Vastaus: Isä vetää sinut Pojan luokse.

„*Ei kukaan voi minun tyköni tulla, ellei Isä, joka minut lähetti, vedä häntä*“, sanoo Jeesus.

Kun tunnet kaipaavasi jotain parempaa, jota ei tämä maailma voi antaa, saat olla varma, että Taivaallinen Isä suuressa rakkaudessaan on jo tarttunut käteesi vetääkseen sinut Poikansa luo. Varo häntä vastustamasta! Älä ole tottelematon! Kuuntele mitä Jumala puhuu omantuntosi, pyhän sanansa ja omain lastensa kautta. Siis monella tavoin.

Hän muistuttaa sinua monista synneistäsi, joilla olet häntä vastaan rikkonut. Hän vaati sinua tiilille elämästäsi. Mutta etet aivan epätoivoon joutuisi, muistuttaa hän myöskin, että Jeesus on kuollut puolestasi. Kärsimisellään ja kuolemallaan ristillä pitkäperjantaina on hän sinun syntisi soveltanut. Näin tuli hän Vapahtajaksemme. Armosta kuoli hän puolestamme. Armosta antaa hän synnit anteeksi kaikille, jotka syntejänsä an-

teeksi rukoilevat. Hän tahtoo, että ihmiset uskoisivat häneen. Ja kun sinäkin jaksat tämän uskoa, silloin olet Jeesuksen löytänyt. Ilo täyttää sydämesi. Omaisillesi ja tovereillesi siitä kerrot. Koko elämäsi muuttuu toiseksi. Jumalan rakkaus opettaa sinua kaiken jumalattoman menoon hylkäämään. Sinä olit kadonnut, vaan olet jälleen löydetty. Jumalan enkelitkin iloitsevat löytymisestäsi. Iloitaan taivaassa ja nimesi merkitään elämäkirjaan. *Anna.*

Pastori Tuomo Itkosen poistumisen johdosta kuuromyökkäin matkapapin virasta.

Pastori Itkonen on monelle meille Kuopion hiippakunnan kuuroille, ehkäpä kaikille, hyvinkin tuttu. Aina hän on lämpimästi kättämme puristanut, kun milloin on saatu vieraaksi. Hyvin hän on meidän parastamme katsonut. On ollut mukana, niin ilossa, kuin surussakin. Olen minäkin pujahtanut joukkoon, kun pastorimme on ollut saapuvilla. Jo ensi näkemiseltä olen tuntenut suurta kiitollisuutta Pastoriamme kohtaan. Siksi heräsi ajatus, tuoda edes yksi sana pastorillemme tämän lehden kautta. Hän on aina koonnut lampaat joka ilman suunnasta ympärilleen, kuten hyvä paimen ainakin. Ja nytkö aavistamatta tulisi hetki, jolloin meidän pitäisi luopua pastoristamme ehkäpä ijäksi? Tämä on kuin suuri isku meille, onnettomille lampaille. Pastoriko aikoo jättää meidät tänä vuonna ja mennä kauvas Lappiin? Vaikea on meidän luopua pastoristamme. Hänen eroamisensa tuottaa suurta tappiota meille. Hän on meitä niin hyvin ymmärtänyt. Harva opettajistammekaan on tuskin ollut, niin myötätuntoinen ja osaaottavainen, kuin Pastori Itkonen.

Jospa saisimme hänet vielä kerran nähdä täällä Kallaveden rannoilla! Jospa saisimme hänen kunniaksensa laittaa edes pienen juhlatilaisuuden ja kokoontua hänen ympärillensä yhteiseen jumalanpalvelukseen.

Meillä k.m. on hartain toivomus saada pitää Pastori T. Itkonen vielä kauan aikaa omana matkapapinamme tahii korottaa hänet johonkin k.m. koulun johtajaksi, emme tahtoisii päästää häntä Lapin kirkkoherraksi. Jumala vain Henkensä kautta vahvistakoon häntä. *A. T.*

Kuuromyökkäin pappien toiminnasta Norjassa.

K.m. matkapappi *Konrad Svendsen* on äskettäin kirjoittanut Norjan kuuromyökkäin sielunhoidon järjestelystä seuraavaa.

Olin ennen k.m. opettajana Kristianissa. Opettajatoimeni lisäksi työskentelin muutamia vuosia Kristianian vanhempien, koulunkäyneitten k.m. keskuudessa pappina. 30 vuotta sitten rupesin ajattelemaan minkälaisessa tilassa vanhemmat kuuromykät elivät koko Norjan maassa. Tiesin, että k.m. opettajat pitivät huolta kuuromykkäistä niissä kaupungeissa, missä k.m. kouluja oli. Mutta minkälaista oli k.m. elämä maaseuduilla, missä kouluja ei ollut? Tämä kysymys painoi minua ja päätin lupa-aikoina ruveta matkustelemaan kuuromykkien luo ympäri maata nähdäkseen miten he elivät ja toimeentulivat. Huomasin, että muuttamat kuurot elivät hyvin ja onnellisissa oloissa. Rakkaat vanhemmat ja siskot, sekä hyvät naapurit auttoivat heitä. Heille oli hankittu sopivaa työtä ja he osasivat keskustella toisten ihmisten kanssa joko puhumalla suulla tahii kirjoittamalla.

Mutta suurin osa kuuromykkäistä eli onnettomissa oloissa. He olivat olleet niin lyhyen ajan koulussa, etteivät kotiintultuaan osanneet lukea. Eikä kellään ihmisellä ollut aikaa oppia ymmärtämään heidän puhettaan. He itse eivät myöskään ymmärtäneet kuulevain ihmisten puhetta. He olivat siis aivan yksinäisiä. Eräskin äiti sanoi minulle: „12 vuotta on kulunut siitä kun poikani lopetti k.m. koulun eikä hän sen ajan kuluessa ole puhunut yhdenkään ihmisen kanssa“. Niin, ja keran tapasin erään kuuron, joka ei 40 vuoteen ollut puhunut kenenkään kanssa, ja joka siis oli unhottanut senkin vähän puheen, minkä ennen oli oppinut. Eräs äiti kertoi, ettei hänen tyttärensä kanssa kukaan ollut puhunut 22 vuoteen!

Konrad Svendsen.

Kaikki nämä 3, yllämainittua kuuroa, olivat eläneet hyvien ihmisten keskuudessa ja olivat heidän ulkonaiset olosuhteensa kylläkin onnelliset. Mutta heidän elämänsä ei silti ollut onnellista elämää. — Oli toisia kuuroja, jotka olivat vielä onnettompia. Keskellä ihmisvilinää elivät he omaa, yksinäistä elämäänsä. Sen lisäksi kohtelivat ihmiset heitä pahasti. Muutamissa seuduissa ei heille maksettu mitään palkkaa työstään. Toisissa paikoissa pidettiin heitä vaarallisina olentoina, joita oli syy peljätä. Toisilla paikkakunnilla taas monet heitä pilkkasivat.

Tällaisissa oloissa eläen olivat monet kuurot tulleet vihamielisiksi. Monet olivat tulleet hulluiksikin. Monet kuurot kantoivat sydänsuruja tahi olivat he omantunnon hädässä, eikä kukaan heitä lohduttaa. Noin 300 k.m. oli koulunkäymättömiä. Aivan ensimmäisillä matkoillani tapasin erään tuollaisen, 80 vuotiaan, koulukäymättömän k.m. naisen. Hän viittasi minulle näin: „olen nyt jo vanha, pian kuolen“ ja sitten viittasi hän sormellaan alas maahan päin ja puhkesi katkeraan itkuun. Siinä oli kaikki, mitä hän tiesi: kuolen ja minut peitetään hautaan maan alle!

Mutta minä rupesin puhumaan noille kuuroille evankeliumia, jumalansanaa. Miten ihastuivatkaan kuurojen sydämet siitä! Sen lisäksi sain selittää kuuleville kuuromykkien tilaa ja kehoittaa heitä auttamaan kuuroja. Eräässäkin kylässä asui monta k.m., joita kohdeltiin huonommin kuin monia muita toisissa kylissä. Tulin pitämään sinne jumalanpalvelusta k.m:lle. Kirkkoon oli tullut paljon kuuleviakin katsomaan toimitustani. Puhuin silloin kuuleville kuuromykkäin asioista ja kehoitin heitä ystävyyteen ja sääliväisyyteen kärsiviä kohtaan. Puolenvuoden kuluttua sen seurakunnan pappi kirjoitti minulle, että siinä kylässä nyt kohdellaan kuuromykkiä oikein hyvin; jokainen koetti olla heille ystävällinen.

Matkoilta palattua minä kerroin kirkon johtohenkilöille mitä olin nähnyt ja huomannut kuurojen keskellä kukiessani. Ilmoitin samalla olevani valmis rupeamaan k.m. matkapapiksi koko Norjan maassa, jossa valtio ja halliutus siihen suostuu. V. 1895 minut määrättiin koko Norjan k.m. matkapapiksi.

Silloin alkoi vaellukseni pitäjästä pitäjään ympäri maata. Koetin etsiä kaikki kuurot, mikä aina ei ollut niinkään helppoa. Kutsuin heitä jumalanpalveluksiin kirkkoihin, mihin kuulevatkin saivat tulla. Saarnasin kuuroille sekä puhe- että viittomakielellä. Saarnan jälkeen puhuin kuuleville kuuromykkäin asemasta ja kehoitin kuulevia rakastamaan kuuroja ja ottamaan osaa heidän kohtaloonsa. Sen jälkeen keskustelin vielä kuuromykkäin kanssa kahdenkesken. Vielä neuvotelin heidän sukulaistensa kanssa. Ja milloin oli olemassa riitoja, väärinkäsityksiä, epäluuloja j. n. e., niin koetin poistaa ja lievittää.

Yhdys-siteenä matkapapin ja kuuromykkäin kes-

Past. K. Svendsenin perustama K.m. vanhainkoti Kristianissa Norjassa.

ken oli „Kuuromykkäin Lehti“, jonka lähetin maan kaikille k.m:lle, ja joka tuotti suurta iloa monille. Jokapäiväiseksi luettavaksi sekä sairaita varten toimitin hartauskirjoja, joita jakelin ja möin kuuromykille.

Perustin myös kodin sellaisille vanhoille kuuroille, jotka eivät olleet mitään uskonnonopetusta saaneet. Siinä on 24 vuoden kuluessa opetettu kuuromykkiä koko maasta. Viime vuosina on kodissa opetettu pääasiallisesti vanhempia sokeita kuuroja. Vähitellen on tämä koti muuttunut köyhäin k.m. vanhainkodiksi ja on sitä täytynyt laajentaa. Siinä on nyt tilaa 40:lle, mutta sen lisäksi ajotaan ostaa vielä lisää maata kun ei ole voitu ottaa vastaan kaikkia pyrkijöitä.

Norjassa on noin 6 à 700 seurakuntaa. Yksi pappi ei voinut ehtiä käydä tarpeeksi usein joka seurakunnassa. Sentähden perustettiin uusia matkapapin virkoja. Mutta Norjassa on pappispuute; siellä on liian vähän pappeja. Sentähden ei ole saatu k.m. matkapapinvirkoihin riittävästi miehiä. On täytynyt tyytyä vähempään. Mutta kuitenkin on päästy siihen, mihin on pyritty, nim., että jokainen Norjan k.m. saa vähintään kerran vuodessa tavata pappinsa. Paikkakunnilla, missä k.m. papit asuvat, on muodostunut „kuuromykkäin seurakuntia“, joilla on omat toimihenkilönsä, ja on tämä miellyttänyt kuuromykkiä suuresti. On voitu huomata, että kuuromykkäin parissakin on voimia ja kykyä seurakunnallisiin tehtäviin ja seurakunnan johtoon.

Vaikeutena kuuromykkäin seurakuntaelämässä on mainittava se, että ei ole sopivia kokoushuoneita, eli omia kirkkoja. Kuuromykkiä on vähän. He eivät voi rakentaa omia kirkkoja. Mutta toivottavasti kuulevain joukossa on sellaisia henkilöitä, jotka auttavat kuuromykkiä, jos he jossakin paikassa rupeavat hankkimaan itselleen omaa „seurakuntataloa“.

Kertomus Suomen Kuuromykkäin Liiton toiminnasta v. 1922.

Suomen Kuuromykkäin Liitto on v. 1922 kulessa koettanut voimainsa ja varojensa mukaan toimia jäsentensä ja yleensä maamme kuuromykkäin hyväksi. Valitettavasti on Liitolla käytettävänään vain vähäisiä voimia ja vain niukasti varoja tarkoituseränsä saavuttamiseksi, joka on: kansamme kuuromykkäjäsenten hoivaaminen aineellisessa ja henkisessä suhteessa. Nykyisenä, kallishintaisena aikana tarvittaisi suuria rahasummia kyseessä olevaan työhön. Mutta kun Liitollamme niitä ei ole, niin ei sen toimintaa ole voitu jatkaa entisessä laajuudessa, vaan on sen toiminnan täytynyt supistua tärkeimpään ja välttämättömimpään sivistys ja valistustyöhön.

Liiton Keskushallitus Helsingissä on koettanut ylläpitää yhteyttä haaraosastojen kanssa pääasiallisesti kirjeväihdon avulla. Liiton asiamies sihteeri, kuuromykkäin matkapappi H. Nyberg on virkamatoillaan samalla ajanut Liitonkin asioita koettamalla elvyttää haaraosastojen toimintaa, pitänyt esitelmiä, antanut neuvoja haaraosastojen hoidossa, kantanut jäsenmaksuja, myynyt Liiton julkaisemaa kirjallisuutta, ottanut Liiton äänenkannattajain tilauksia vastaan j. n. e. Samoin ovat maamme toisetkin kuuromykkäin matkapapit hyväntahtoisesti piireissään ajaneet Liitonkin asioita. Myöskin Keskushallituksen jäsen, hra J. Sundberg teki viime kesänä neuvonta- ja esitelmä-matkan Saloon, Turkuun ja Ahvenanmaalle. — Haaraosastoja on Liitolla nykyisin 12.

Tärkein ja laajakantoisin tehtävä Suomen K. m. Liitolla on omien lehtien „Kuuromykkäin Lehden“ ja „Tidskrift för Dövstumman“ julkaiseminen. Niiden painattaminen kerran kuussa, usein kuvitetuina, on kuitenkin sangen kallishintaista nykyajan. Siihen eivät Liiton varat riitä, vaan tuottavat lehtemme tuntuvaa tappiota. Vuonna 1922 oli *Kuuromykkäin Lehdellä* 933 maksavaa tilaajaa. Tilausmaksuista kertyi 8,254 mk. 50 p., painatuskustannukset nousivat 12,961 mk. „*Tidskrift för Dövstumman*“ oli maksavia tilaajia 269. Tilausmaksuja siitä kertyi 2,440 mk. painatuskustannusten ollessa 8,992 mk. Lehtien yhteiset lähetyskustannukset, postitus y. m. maksoi 2,233 mk. 45 p. Ilmoituksista ovat lehtemme saaneet 245 mk., Urheiluosastosta 600 mk. ja Uuden vuoden onnitteiluista 320 mk. Lehtien yhteiset tulot olivat 11,854 mk. 50 p. ja menot 24,186 mk. 45 p. Lehtiemme tuottama yhteinen tappio on siis 11,331 mk. 95 p. Lehtien ilmestyminen on näin ollen mahdollinen vain vuotuisen 6,000 mk. suuruisen valtioavun, sekä Liiton julkaisemien, suomen- ja ruotsinkielisten Kuuromykkäin joululehtien avulla. Nämä joululehdet, jonka suomenkielistä painosta myytiin yli 6 tuhatta kappaletta ja ruotsinkielistä noin 1,500 kappaletta, tuottavat sen ver-

ran voittoa, että Liiton äänenkannattajain tuoma tappio, vuokra, toimihenkilöjen palkat, y. m. menot saadaan, nykyisen toiminnan aikana, peitetyksi.

Turun ja Jyväskylän haaraosastot ovat toimeenpanneet esitelmä-päiviä, joihin Liiton sihteeri on ottanut osaa.

Liiton vuosikokoukseen Helsingissä huhtik. 2 p:nä olivat seuraavat 10 haaraosastoa lähettänyt edustajansa: Kuopio, Riihimäki, Turku, Kiikka, Viipuri, Kotka, Tampere, Vaasa, Porvoo ja Helsinki.

Vuosikokouksessa toimitettiin sääntöjen mukaiset keskushallituksen ja lisätyn keskushallituksen jäsenen vaalit. Sen lisäksi päätettiin asettaa erikoinen toimikunta hankkimaan muistopatsas Suomen kuuromykkäinkoulujen perustajan K. O. Malmmin muistolle, jonka syntymästä $12\frac{1}{2}$ 1926 tulee kuluneeksi 100 vuotta. Tähän toimikuntaan valittiin myöskin jäsenet. Vuosikokous hyväksyi myös ehdotuksen Liiton jäsenmaksujen korottamiseksi 40 markkaan varsinais- ja 3 markkaan vuosijäseneltä.

Liiton Keskushallitukseen ovat kuuluneet v. 1922 seuraavat jäsenet: kouluneuvos W. Forsius puheenjohtajana, pastori Huugo Nyberg varapuheenjohtajana, asiamiehenä ja sihteerinä, professorin rouva Anna Heikinheimo ja rouva Elma Ignatius, herrat J. Sundberg, S. Vuokko, E. Karilas, A. Jokelainen, O. Wetzell varsinaisina sekä maisteri Sigyn Heikel ja herrat V. Salovaara ja V. Lindberg varajäseninä.

Lisättyyn keskushallitukseen ovat v. 1922 kuuluneet: koulunjohtaja E. J. Pesonen, opettaja J. K. Palomaa ja hra Elias Savisaari Turusta, neiti Siiri Talvia Tampereelta sekä herrat Lauri Vainola Hausjärveltä ja Väinö Sihvola Inkeröisistä vakinaisina sekä pastori K. A. Nyman Vaasasta, neiti Alice Vesterlund Porvoosta ja hra A. Vilki Turusta.

Keskushallitus on kokoontunut 3 kertaa. Lisättyllä keskushallituksella ei ole ollut yhtään kokousta.

Erikoistapauksena voimme mainita vielä, että Liiton sihteeri teki viime toukokuussa matkan veljeskansamme Viron kuuromykkien luo pysähtyen Tallinnassa sekä Viron k. m. koululla Wändrassa. Tallinnassa esitelmöi hän Suomen kuuromykkäin oloista, kouluista ja harrastuksista, erokoisesti K. m. Liiton toiminnasta. Tarkoituksena oli avustaa ja ohjata sikäläisiä kuuromykkäitä oman Liiton perustamisessa. Viroon onkin saatu Kuuromykkäin Liitto syntymään. Sen säännöt on Viron hallitus syksyn kuluessa vahvistanut ja on sen toiminta alkanut. Viime lokakuun 21—23 päivinä oli Liittomme keskushallituksella ilo saada vierakseen 11 Viron äsken perustetun k. m. Liiton huomattavampia jäseniä, jotka retkeilivät Helsinkiin tarkemmin tutustuakseen Liittomme ja pääkaupunkimme k. m. yhdistyksen toimintaan.

Otteita Suomen K.m. Liiton haaraosastojen vuosikertomuksista.

Jyväskylän k.m. yhdistyksessä oli v. 1922 jäseniä 45. On pidetty 12 kokousta, 2 juhlaa ja 3 johtokunnan kokousta. 5 esitelmää on pidetty kokouksissa, sekä esitelmäpäivät, joita kesti 3 päivää. Voimisteluseurassa on 29 jäsentä, kirjastossa 95 kirjaa. Tuloja oli 407 mk. 12 p., menoja 165 mk. 15 p., säästö 1,545 mk. 41 p., Malmin rahastossa on 21 mk. 6 p., opettaja Reinon rahastossa 146 mk. 8 p. sekä Urheiluosaston rahastossa 508 mk. 78 p. „Lesken ropo“-rahastossa on 43 mk. 60 p. Yhdistyksen puheenjohtajana toimii johtajatar *Maria Kahelin*, varapuheenjohtajana hra *J. Toppila*, sihteerinä neiti *Alma Sundvall* ja rahastonhoitajana neiti *Lahja Kuukkanen*.

Tampereen k.m. yhdistyksessä oli 42 jäsentä. Kokouksia on pidetty 11, iltamia 1, juhlaa 5, johtokunnan kokouksia 6, hengellisiä iltamia 2, joissa 7 puhetta. Naisosastossa „Lumitähti“ oli 20 jäsentä. Apurahoina on yhdistys saanut 700 mk. Tuloja oli 2,212 mk., menoja 1,421 mk. 50 p., säästö 3,905 mk. 32 p. „Lesken ropo“-rahastossa on 516 mk. 28 p.

Puheenjohtajana toimi neiti *Siiri Talvia*, varapuheenjohtajana hra *M. Mikkolainen*, sihteerinä neiti *Fanny Granfors* ja rahastonhoitajana neiti *Siiri Talvia*.

Viipurin k.m. yhdistyksessä oli 33 jäsentä. Kokouksia on pidetty sunnuntaisin, iltamia on ollut 2. Kokouksissa on esitelmöity ja k.m. matkapapin käydessä on hän pitänyt hengellisiä puheita y.m. esitelmiä. Kirjastossa on 145 kirjaa. Tuloja oli 3,460 mk. 40 p., menoja samanverran. Yhdistyksen varat 5,179 mk. 75 p.

Yhdistyksen puheenjohtajana ja sihteerinä toimi hra *Aleksi Puolakka*, varapuheenjohtajana rva *Helmi Kaski* ja rahastonhoitajana hra *Arvi Tolpo*. Voimistelu- ja ompeluseurat toimivat itsenäisinä, eikä niiden toiminnasta ole ilmoitusta tehty.

Kuopion k.m. yhdistys „Kipinässä“ oli jäseniä 26. On pidetty 7 virallista kokousta, 1 iltama, 5 juhlaa ja 9 johtokunnan kokousta. Haaraosaston toimesta on pidetty 12 esitelmää; keskushallituksen toimesta ei yhtään. Voimisteluseurassa on 21 jäsentä. Kirjastossa on 169 kirjaa. Tuloja on ollut 2,404 mk. 34 p., menoja 1,701 mk. 55 p. Säästö 702 mk. 79 p. „Lesken ropo“-rahastossa on 274 mk. 48 p. Yhdistyksen puheenjohtajana toimi *Rurik Pitkänen*, samoin rahastonhoitajana. Varapuheenjohtajana oli hra *Antti Jokelainen*, sihteerinä neiti *Eeva Turunen*. Yleisiä piirikokouksia kuuromykille on toimeenpantu 2 kertaa. Matkapappi on pitänyt hartauskokouksia paikkakunnalla käydessään.

Turun k.m. yhdistyksessä oli 67 jäsentä. Yhdistys on tehnyt työtä kuuromykkien sivistämiseksi, auttaen ja tukien heitä henkisesti ja aineellisesti.

Se on pitänyt sunnuntaisin ja joskus myöskin viikon muinakin päivinä iltamia, juhlia ja keskusteluiltoja. Niiden ohjelmissa on ollut esitelmää varsinkin kuuromykkien rientojen alalta, puheita, kertomuksia, satuja, lausuntoa, näytelmäkappaleita ja kuvaelmia. Kokouksia on ollut 42, iltamia ja juhlia 10, esitelmiä ja puheita 52 ja hengellisiä esitelmiä 14. Kokouksista mainittakoon erityisesti Turun ja sen ympäristön kuuromykkien esitelmäpäivät, joihin oli saapunut runsaasti, n. 120 osanottajaa, ja joissa pidetyt arvokkaat esitelmät olivat kuuromykille suureksi hyödyksi.

Kuuromykkiä äitejä on yhdistys myös muistanut toimeenpanemalla heille toukokuussa äitien päivät ohjelmiseen.

Vuoden kuluessa on pastori K. A. Nyman pitänyt yhdistyksen jäsenille jumalanpalveluksen ja hartaushetken.

Vuoden loppupuolella on jäsenille suunniteltu kotiopintoja ennenpidettyjen kotiopintojen mukaisesti.

Lauantaisin on yhdistyksen ompeluseura kokoontunut valmistelemaan tavaroita myyjäisiin, jotka on aikomus pitää tänä keväänä.

Keväällä saivat kuuromykät ilmaiseksi käydä katsomassa näyttelyä Turun taidemuseossa.

Raha-avustusta on yhdistys saanut Turun valtuustolta ja Turun säästöpankilta. Nämä avustukset ovat olleet varsin tervetulleet näinä ahtaina pula-aikoina ja kuuromykät ovatkin niistä sangen kiitollisia lahjoittajilleen.

Yhdistyksellä on oma lainakirjasto ja sen lukusaliin ovat tulleet Kuuromykkäin Lehti, Tidskrift för Dövstumma, Suomen Kuvalehti, Koti ja Terveystoimitus.

Jäseniä on yhdistyksessä ollut runsaasti. Sitäpaitsi on siellä lukuisasti käynyt maaseudun kuuromykkiä oppia hakemassa ja tutustumassa yhdistyksen toimintaan.

Yhdistyksen tilit osottavat säästöä edelliseltä vuodelta 21,977 mk. 55 p., tuloja 6,851 mk. 12 p., menoja 7,656 mk. ja säästöä kuluvalle vuodelle 21,172 mk. 67 p.

Lopuksi mainittakoon, että yhdistystä ovat auttaneet esitelmien ja puheiden pitämällä neidit L. Sahlberg, N. Helsingius ja A. Nyström, johtaja E. J. Pesonen, opettaja J. K. Palomaa sekä pastorit K. A. Nyman, H. Nyberg ja T. Itkonen. Lisäksi useat kuuromykät itsekin ovat pitäneet esitelmiä ja puheita.

Aloasastona kuuluu yhdistykseen urheiluseura „Valpas“, 48 jäsentä.

Yhdistyksen ja toimikunnan puheenjohtajana ja rahastonhoitajana on ollut op. J. K. Palomaa, varapuheenjohtajana ja sihteerinä hra Elias Savisaari ja toimikunnan muina jäseninä ovat olleet rva A. Rantanen, nti M. Tammi sekä hrat A. Vilkki, E. Rantanen, F. Hellä ja J. Lehtimäki.

Vaasan k.m. yhdistyksessä oli 28 jäsentä. On pidetty kokouksia, ohjelmana esitelmiä, kertomuk-

sia, varjokuvaesityksiä y.m., varsinkin puheenjohtajan, pastori K. A. Nymanin kotona ollessa. Ompeluseura on ollut toimessa. Kokoukset pidetään Betania kirkon pienessä salissa. Vietettiin joulujuhla, jossa oli 41 k.m. ympäristöltäkin. Vieraspaiikkuntalaisia esitelmänpitäjiä on käynyt 2, nim. johtajatar Maria Kahelin Jyväskylästä ja hra E. Savisaari Turusta, Kirjastossa on 37 suomalaista ja 48 ruotsalaista kirjaa. Tuloja on ollut 900 mk. 51 p., menoja 1,031 mk. 65 p., säästö 2498 mk. 91 p. „Lesken ropo“-rahastossa on säästöä 565 mk. 12 p. Yhdistyksen puheenjohtajana ja sihteerinä toimi past. K. A. Nyman, tehtaal. Nikolai Söyring varapuheenjohtajana, neiti Aina Forsberg rahastonhoitajana.

Helsingin k.m. yhdistyksessä on 101 jäsentä sekä 6 kunnia- ja 8 vakinaisjäsentä. Yhdistyksellä on oma, tilava huoneusto, jossa kokoukset pidetään joka sunnuntai-iltana. Niissä on pidetty joukko esitelmää yleis-sivistävistä aiheista sekä päivän tapauksen johdosta. Samoin on yhdistyksen huoneustossa pidetty k.m. jumalanpalvelukset matkapapin ollessa kotona. Huoneusto on myös avoinna useimpina iltoina viikossa, jolloin jäsenillä on tilaisuus kokoontua siellä. Yhdistyksellä on oma miesten ja naisten voimisteluseura, shakki- ja näytelmäseura, joista kukin on toiminut voimiensa ja varojensa mukaan. Merkkitapauksia oli Viron kuuromykkäin vierailu, josta jäi pysyvä, hauska muisto. „Vanha in k.m. päivän“ viero tuotti yli 600 mk. Ävikin vanhainkodin hyväksi. Johtokunnan on ollut pakko erottaa muutamia yhdistyksen jäseniä huonon käytöksen takia joko pitemmäksi tai lyhemmäksi ajaksi. Toisille on annettu varoituksia. Kesäkoti „Satulinna“ oli avoinna kesäkuukausina ja käyttivät sitä monet, sateisista ilmoista huolimatta, hyväkseen. Sen sekä yhdistyshuoneuston hoitajana on toiminut edelleen monivuotinen vahtimestari Sofia Andersson kiitettävällä tavalla.

Yhdistys sai Helsingin kaup. valtuustolta 1,000 mk. valistustyöhön jäsentensä keskuudessa. Yhdistyksen puheenjohtajana ja rahastonhoitajana on toiminut hra J. Sundberg, varapuheenjohtajana hra E. Karilas. Sihteerin toimikin on ollut puheenjohtajalla sen jälkeen kun sihteeriksi valittu hra V. Lindberg sairauden takia joutui parantolaan. — Yhdistyksellä oli tuloja 24,429 mk. 98 p. ja menoja 24,239 mk. 45 p. Varat ovat 199,257 mk. 97 p.

„Heffata“-k.m. yhdistys Tyrvällä. Jäseniä 34, kokouksia 10, iltamia 1, juhlia 4. Esitelmää on pidetty 8, hengellisiä puheita 8 ja 2 hengellistä iltamaa. Ompeluseurassa on 22 jäsentä. Kirjastossa on 51 kirjaa. Haaraosastolle tulee 17 lehteä. Lahjoituksena on saatu 550 mk. Tuloja oli 3,744 mk. 83 p., menoja 2,008 mk. 15 p., säästö 1,746 mk. 68 p. Yhdistyksen puheenjohtaja on taiteilija J. F. Talvia, varapuheenjohtaja ja sihteerini rouva Elsa Ritala, rahastonhoitaja Ville Kallio. — „Lesken ropo“-rahastossa on 105 mk. 87 p.

„Kuuromykkäin Joulun.“

„Kuuromykkäin Joulun“ möivät viime joulun monet asiamiehemme taas innokkaasti. Yli 6 tuhatta Suomenkielistä joululehteä levisi kaikkiaan Suomeen. Tästä pyytää joululehden toimitus lausua suuret kiitokset. Hyvän palveluksen tekivät asiamiehemme omalle, yhteiselle asiallemme.

On muutoin huvittavaa huomata, miten erilaisia asiamiehemme ovat. Toiset lähettävät tyhjat listat takaisin toimitukselle. He eivät saaneet myydyksi yhtään joululehteä. He kirjoittavat: ihmiset eivät tahdo tilata K.m. joululehteä, en ole saanut yhtään ostajaa! Toiset taas kirjoittavat toimitukselle: ihmiset ostavat mielellään K.m. joulun. Olen jo myynyt kaikki joululehdet. Lähettäkää minulle pian uusia lehtiä. On hauskaa myydä niitä! Tällaisia hyviä asiamiehiä on joululehdellä useita. He ovat jo monet vuodet myyneet paljon joululehtiä. Ja he lähettävät säännöllisesti, hyvissä ajoin maksun joululehdistä toimitukselle.

Kiitos heille!

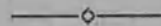
Kuuromykkäin Joulun möivät eniten seuraavat maalaiskuuromykkät, jotka saavat palkintoja: Juho Leppänen,, Anttola, myi n. 1,000 joululehteä, saa I palkinnon 50 mk. Neiti Mimmi Wickström, Vihti, myi 204 joululehteä, saa II palkinnon 30 mk. (Mimmi W. on ollut 15 vuotta uskollinen asiamiehemme); Simo Iivonen, Sortavalan Helylä, myi 200 joululehteä, saa III palkinnon 20 mk. — Paljon joululehtiä möivät vielä seuraavat maalaiset: Hulda Lehmijoki Normarkusta 126 klp., Lauri Lilja Forssasta 100 klp., Vihtori Harsunen, Vaajakoski 60 klp., Sulo Laitinen Hyvinkää 67 klp., Edv. Kauppinen Kauppilanmäki 55 klp., Nestor Vänni Hämeenkyrö 60 klp., Auk. Lassila Harviala 53 klp., Otto Heino Hyvinkää 50 klp. j. n. e.

Kaupunkilaiskuuromykkät möivät joululehtiä seuraavasti: Hannes Ylén, Hämeenlinna, myi 540 klp. saa I palkinnon 50 mk.; Siiri Talvia, Tampere, 450 klp. saa II palkinnon 30 mk.; Antti Hartikainen, Kuopio myi 400 klp. saa III palkinnon 20 mk. Seuraavat kaupunkilaiset möivät myös paljon: K. H. Antikainen, Helsinki 230 klp., Hanna Kobas, Viipuri 165 klp., Juho Lehtonen, Lahti 200 klp., Elias Savisaari, Turku 130 klp. ja Elli Silvander, Jyväskylä 100 klp. j. n. e.

Yleensä möivät maalaiset paljon enemmän ja mieluummin kuin kaupunkilaiset. Helsingkiläisille on sanottava, että he levittivät joululehteä suhteellisesti vähimmin ja laiskimmin.

Pyydämme lausua asiamiehille lämpimät kiitokset. Ensi joulunksi taas yritetään, jos eletään. Eikö niin?

Toimitus.

Abraham Argillanderin muiston kun- nioittaminen.

Viime syksynä syyskuun 25 p:nä tuli kuluneeksi 200 vuotta Suomen vanhimman kuuromykkäinopettajan Abraham Argillanderin syntymästä. Päivän merkityksen johdosta vietettiin muistojuhlaa täällä Turussa sekä kuuromykkäinkoulussa että yhdistyksessä. Niissä tilaisuuksissa pidetyissä puheissa lausuttiin m. m. toivomus, että Suomen kuuromykät ja heidän opettajansa yhdessä pystyttäisivät yksinkertaisen muistokiven tämän kuuromykkäinopetuksemme merkkimiehen haudalle. Saksassa ja Ranskassa on jo kauan sitten ollut pystytetty komeat kuvapatsaat näiden maiden kuuromykkäinopetuksen suurmiehille Samuel Heinickelle ja Karl Mikael de l'Épéele. On sentähden syytä ajatella edes vaatimattoman muistokiven kohottamista Abraham Argillanderille, joka samoin aikoihin, kuin edellämainitut miehet Saksassa ja Ranskassa, aloitti kuuromykkäinopetuksen Suomessa ja samalla koko Pohjoismaissa. Maamme kuuromykät ovat ennenkin kauniilla tavalla kunnioittaneet vanhoja muistoja. Uskallamme toivoa, että he mielellään tahtovat nytkin olla mukana.

Patsasta varten on jo saatu piirustukset. Vanhojen muistojen ystäväinä on arkkitehti Alex Nyström Turusta ne hyväntahtoisesti ilmaiseksi valmistanut. Piirustukset olivat tšekäläisen kuuromykkäinkoulun opettajakunnan kokouksessa nähtävänä ja olivat kokouksen jäsenet niihin hyvin tyytyväiset. Patsaan pystyttämisestä keskusteltiin ja yksimielisesti päätettiin siihen ryhtyä. Tämä muistokivi-asia tulee esitettäväksi myös Turun kuuromykkäinyhdistyksen kokouksessa ja toivomme, että asia tulee sielläkin saamaan yksimielisen kannatuksen. Kivi tulisi valmistettavaksi vaaleanharmaasta graniitista täällä Forsströmin kivenjalostuslaitoksessa ja maksaisi se 3,700 mk. kirjoituksineen y. m. täydellisesti valmiina rahtivaapaasti Mäntyharjun asemalla. Kuvaa kivistä emme voi nyt esittää, mutta tulee se vastedes tähän lehteen painettavaksi, jolloin sen kaikki saavat nähdä. Varoja tulevat kokoamaan kuuromykkäinkoulujen johtajat ja kuuromykkäinyhdistysten puheenjohtajat.

Muistokivi valmistuu kesäk. 1 päiväksi ja se paljastetaan Mäntyharjun hautausmaalla kesäkuun puolivälissä. Paljastuspäivä tulee olemaan juhlapäivä. Tilaisuuteen toivotaan paljon kuuromyksiä, Abraham Argillanderin sukulaisia, kuuromykkäin matkapappeja ja kuuromykkäinopettajia, varmaan myös paljon mäntyharjulaisia saapuu tähän harvinaiseen tilaisuuteen. Muistokivitoimikunta tulee huolehtimaan juhlan ohjelmasta, johon m. m. tulee kuulumaan jumalanpalvelus läheisessä Mäntyharjun kirkossa.

Kun Kuuromykkäin Liitto t. k. 24 p:nä kokoontuu vuosikokoukseensa Helsingissä ja siellä päätää ensikesäisestä kuuromykkäin yleisen kokouk-

sen paikasta, olisi erittäin suotava, että tämä kokous päätettäisiin pidettäväksi ensi kesänä Mikkelissä. Silloin kokouksen osanottajat voisivat samalla olla läsnä Abraham Argillanderin muistokiven paljastamistilaisuudessa, sillä Mäntyharjun asemalta olisi vain 5 km. matka kirkolle ja hautausmaalle — sopiva kävelymatka. Paljastamispäivänä voitaisiin matkustaa Mäntyharjulle Mikkelistä aamupäiväjunassa, iltajunassa juhlan jälkeen voisivat juhlavieraat sitten jatkaa matkaansa eteenpäin.

Nämä kaksi asiaa: Argillanderin muistokiven paljastaminen ja Liiton kokous pitäisi välttämättömästi saada yhdistetyiksi. Sillä erittäin vaikuttavaa ja kaunista olisi, että lukuisa kuuromykkäinjoukko seisoi kiitollisena kunnioittamassa vanhimman opettajansa työtä, kun kivi hänen muistoksensa ikuisiksi ajoiksi paljastetaan.

Turussa, 14 p. maalisk. 1923.

E. J. Pesonen.

Kuuromykyuden hyvät edut.

(Leikillistä)

Me, kuuromykät olemme onnellisia. Ehkä onnellisempia kuin kuulevat. Ajatelkaas miten onnellisia olemme! Me emme kuule kaikkea melskettä: ihmisten ja eläinten huutoja, hakkausta, pyssynpaukkinaa, palotorvea, vibellyksiä, lentokoneensurinaa, kirkonkelloa, kellonlyöntiä, lasten itkuja, hiiren vitinää j. n. e. loppumattomiin, jotka yhtämittaan kirvelevät kuulevien korvia. Heidän korviensa suojelemiseksi on viisainta tehdä lyhyt tai pitkä matka lähimpään rautakauppaan ja ostaa sieltä oikein vahva korvalukko. Se taataa olla hyvin kallis. Mutta me, kuuromykät, olemme jo saaneet ne lukot aivan ilmaiseksi! Ei meitä siis sovi sanoa onnettomiksi.

Mutta ihana laulu sitten? Lauluko? kysytte te. Niin oikein! sanon minä. — Kuulkaas, kun kerron! Eräs nuorukainen kävi oopperassa. Siellä laulettiin ihanasti. Se teki syvän vaikutuksen nuorukaiseen. Hänessä sytty vastustamaton halu laulaa. Hän lauloi ääneen tullessaan oopperasta kadulle. Lauloi kadulla. Meni asemalle laulaen. Pyysi pilettiä laulamalla. Lauloi junassa. Tullessaan erääseen taloon hän pyysi ruokaa laulamalla. Vastasi laulaen isännän kyselyihin. Isäntä luuli häntä hulluksi ja antoi aimo selkäsäunan potkaisten hänet ovesta ulos. — Ihana laulukaan ei siis tarvitse kuulevaa korvaa.

Tämä yksi kertomus riittääköön selitykseksi siitä, että me kuurot olemme onnellisia

Mutta vielä onnellisempaa! Yllä on kerrottu siitä, mitä hyviä etuja on kuuroudesta. Nyt tulee mykkyuden vuoro. Me olemme myös mykkiä. Mykkiä ei osaa puhua. Kun ei osaa puhua, niin täytyy viittoa. Kuulevat eivät osaa viittoa. Mutta heidän joukossaan on myös „kuulevia kuuromyksiä“. Nämä osaavat viittoa ja ovat siis yhtä onnellisia kuin mekin. En siis sekoita heitä toisiin kuuleviin, joita sanottakoon „mokokiksi“. Nämä „mokokat“ eivät ymmärrä viittomakieltä, vaan tarhapöllön katseilla mitailevat sen joukon, johon kaksi tai kolme mykkiä on kokoontunut, kutakin oliota kireestä kantapäähän asti saamatta mitään selvää „paksuihin päihin“ mitä tai mistä mykkät puhuvat noilla salaperäisillä viittauksilla. Hyvä se! Jos nuo „mokokat“ osaisivat myös viittomakieltä, niin silloin me mykkät olisimme kokonaan hukassa! Mutta he eivät koskaan opi viittomakieltä! — Jokainen tietää, että ilman viittomakieltä emme keskenämme voi toimeentulla keskustelussa. Tulemme sillä tomeen paljoo paremmin

kuin kuulevat suunsa puheella! — Tämä ei ole mitään lorua. — Katsokaapa kun tuossa keskustelee iso joukko mykkiä. Siinä ei ole enempää kuin yksi mykkä jokaisesta maasta: Suomesta, Ruotsista, Saksasta, Virossa, Norjasta, Tanskasta y. m. y. m. He eivät osaa muuta kieltä kuin oman maansa äidinkieltä. Ja kuitenkin — se on suuri ihme — he ymmärtävät toistensa puhetta kuin konsanaan veli sisarensa puhetta! Tämän saa aikaan tietysti ei mikään muu kuin viittomakieli, mykkien esperanto. Ja tällä on se erinomainen etu, että se on yhtähyvin kotimaan kuin yleismaailmallinen kieli, jommoista ei löydy vertaiseksi muualta. Me kuuromykät saamme nauraa kuuleville, kun he hiki päässä tavaavat omaa esperantoansa. Löytyy myös joku mykkä parka, joka samalla tavalla tavaa tuota mykälle turhamaista kieltä esperantoa.

Olisi myös erinomaista, että perustettaisiin kuuromyville oma elävien kuvien teatteri, jossa filminä käytettäisiin kuvia kaikkien maitten kuuromykyistä. Silloin saisimme myös „kuulla kuvien puhuvan“, jotavastoin kuulevat saisivat vaan töllistellä noita kuvien „hassuja ihmisiä“. Saisimme silloin samana hetkenä „kuunnella“ kotimaassa mitä puheita ja esitelmää ulkomailla pidetään j. n. e.

Eikö tämä olisi suuremmoista? Toivomme, että sellainen aika kerran koittaa.

Loimaan Lollo.

Ylpeys käy lankeemuksen edellä.

Kuten jo tiedämme, oli viimekuun 25 päivänä suuri joukko kuuromykyä kokoontunut Tampereen Näsijärven jäälle. Toiset olivat kilpailijoita ja toiset katsojia. Mieliäla tuntui innostuneelta ja kaikkien katseesta näkyi jännitystä.

Ensin järjestäytyivät naishiihtäjät »rintamaan». Kun valokuvaaja oli »napannut» meistä kuvan, niin seuraavassa silmänräpäyksessä lähdimme, merkin saatuaamme.

Allekirjoittanut oli kaikessa hiljaisuudessa päättänyt tavoittaa *mestaruutta*.

Jokainen saattaa kuvitella, miltä tuntuu, kun mestaruuskilpailuissa tupertuu hangelle. Näin kävi minun kunnianarvoisalle persoonalleni. Jo menomatalla tuntui heti alussa jotain mustia pilkkuja tanssivan silmäin edessä. Yritin kuitenkin ja päätin näyttää kuuromykyille, että »osaamme mekin jälessä tulla, elleimme juuri kantapäillä». Pysyi kolmannen palkinnon voittaja kuitenkin koko ajan minun takanani. Mutta sitten tuli romahdus!

Vähää ennen käännöstä kuului korvissani kauhea tärähdys ja silmissä musteni. Tytöt hiihtäessään näyttivät pieniltä tontuilta ja sukset tuntuivat pyörivän jalkaini alla. Poika, joka oli järjestyksen valvojana, näytti silmissään suurelta jättiläiseltä. Maa tuntui pakenevan jalkaini alta ja minä kaaduin pitkin pituuttani hangelle.

Vähän ajan kuluttua tunsin vahvojen käsivarsien nostavan minua ylös ja laittavan sauvat käteeni. Aijoin lähteä uudelleen, mutta samassa kuului uusi tärähdys korvissa ja minä kaaduin uudelleen. Kun siitä vihdoin viimein selviydyin, olivat toiset jo hyvän matkan takana, paitsi viimeinen, joka jäi puhumaan, eikä tuntunut pitävän kiirettä lainkaan.

Laitoin kiltisti sukseni kokoon, ja lähdin taivalta- maan jalkaisin takaisin, koko ajan mieltien kohtalon oikkuja, ja tuntien selvästi, miten *lankeemus seuraa ylpeyttä*.

Nyt en voi tehdä siis muuta, kuin kumartaa kunnioitavasti mestaruusvoittajalle.

Olen kuitenkin miehekseni päättänyt lähteä kerran tulevaisuudessa kilpasille Kuukkasen Lahjan kanssa. Kuinka silloin käy, emme vielä tiedä, sen tulevaisuus näyttäköön.

Tuulien tyttö.

Suomen Kuuromykkäin Liiton vuosikokous

pidetään Helsingissä, Rikhardinkatu 2, maaliskuun 24 p:nä seuraavan *ohjelman* mukaan.

Klo 11 a.p. Hartausbetki.

„ 12 p. Edustajain valtakirjain tarkastus.

„ 1 p. Vuosikokous Liiton sääntöjen 7 § mukaan.

„ 7 i.p. Illanvietto.

K. m. Liiton johtokunnasta ovat eroamisvuorossa varsinaiset jäsenet: J. Sundberg, Huugo Nyberg, S. Vuokko, sekä varajäsen W. Lindberg.

Lisätystä keskushallituksesta ovat eroamisvuorossa varsinaiset jäsenet Siiri Talvio ja Väinö Sihvola sekä varajäsen J. F. Talvia.

Haaraosastot ovat oikeutetut omalla kustannuksellaan lähettämään *valtakirjalla varustetut edustajansa* vuosikokoukseen.

Keskushallitus.

Tietoja kotimaasta.

Tampere. Pastori H. Nybergin kuuromykkäinpaperin virkaanastumisen 15-vuotisjuhlaa vietti Tampereen kuuromykkäinyhdistys uuden vuodenpäivänä klo 6 ip. Johanneksen kansakoululla. Pastori perille saavuttua kulki eteisessä kuuromykkien asettamaa kunniakujaa myöten juhlasaliin, jossa oli valaistu joulukuusi. Kukilla ja kynttilöillä kaunistetun kahvipöydän ääressä istuttiin ja nautittiin kahvia ja omenia. Yhdistyksen puheenjohtaja puhui yhdistyksen puolesta past. Nybergille kiitollisuustunteet siitä, että hän on ollut lämminsydäminen kovaisia kohtaan antautuen kuuromykkäin sielunpaimeneksi ja on pysynyt siinä virassa 15 vuotta. Tänä aikana pastori on järjestänyt m. m. Tampereella joka vuosi huomattavia hartauskokouksia, rikastuttanut yhdistyksen toimintaa lukemattomalla sivistyksellisillä ja uskonnollisilla esitelmillä, järjestänyt kotiopintoja, ollut monesti oikeudessa tulkkinä j. n. e. Suuravoinen on se työ ollut, minkä pastori N. on toiminut uskollisesti näin kauvan kuuromykkien keskuudessa. Jumala suokoon hänelle siunausta ja tarmoa eteenkinpäin! Kiitollisuusosotteeksi annettiin pastorille 1/2 tusin. hopeaisia teelusikoita yhdistyksen jäseniltä. Pastori vastasi sydämellisin sanoin ja kertoi kuinka hän aroin mielin matkusti Mikkelistä Helsinkiin 15 vuotta sitten Uuden vuodenaatto-iltana astuakseen siellä k. m. paperin virkaan, matkoistaan, työstään y. m. ja kiitti lo-puksi. Vielä rouva S. Helminen ja hra M. Mikkolainen puhuivat pastorille.

Uuden vuodenpäivänä klo 3 päivällä pidettiin jumalanpalvelus. Pastori Nyberg piti uuden vuoden saarnan, ja antoi läsnäolijoille muistolauseen: Sinun pitää todistaa minusta. — Jumalanpalveluksen jälkeen piti alkaman kotiopinnot heti, mutta osanottajien vähälukuisuuden vuoksi peruutettiin. Kotiopinnot siirretään maaliskuuhun. Tampereen ympäröstön (lähipitäjien) kuuromykät ovat tervetulleita kotiopintoihin. Lukekaa tarkoin J. V. Snellmanin elämäkerta — kirjasta, jonka past. Nyberg, on kirjoittanut!

Tampereen Kuuromyökkäinyhdistys on taas tänä vuonna anonut Tampereen Säästöpankin Isännistöltä 1,500 mk. avustuksen sivistämis- ja valitustarkoitukseen ja yhdistyksen 25-vuotistoiminta kertomuksen painokustannuksiin y. m. Anomus on parhaillaan ratkaistavana.

Siiri Talvia.

Juho Kolari.

80 vuotta täyttää maaliskuun 29 p:nä kuuromykkä vanhus Juho Kolari Viitasaarella. Nuorena kävi K. vähän aikaa Turun k.m. koulussa, jossa häntä opetti K. O. Malm ja pastori Alopæus. Myöhemmin oli hän vielä lyhyen ajan Kuopion k.m. koulussa Amalia Roosin (Grönberg) oppilaana. Koulusta päästyään asettui hän kotitaloonsa Kolariin asumaan ja on siinä pysynyt koko pitkän ikänsä. Opinhaluinen, ahkera ja lahjakas mies on Juho. Itsekseen on hän opiskellut paljon asioita ja on hänellä paljon tietoja. — Juho Kolari on loistava todistus siitä, miten siivo ja ahkera kuuromykkä voi yksinäisyydessä, kaukana maaseudullakin kehittyä. Hän on noita vanhan, hyvän ajan kuuromykyä, jotka vain vähän aikaa koulua kävivät, mutta jotka ovat ihmeteltävän hyvin menestyneet elämässä kuuroudesta huolimatta. Hänellä on ollut hyvät periaatteet: ahkeruus, tyytyväisyys, rehellisyys ja jumalanpelko. Esimerkiksi kelpaava mies.

Toivotamme 80 vuotiaalle, innokkaalle K.m. Lehden lukijalle Juho Kolarille siunauksesta rikkaasta, rauhallista elämän iltaa.

Vaasan Kuuromyökkäin Yhdistys piti vuosikokouksensa 4 p. helmik. Kokouksessa esitettiin johtokunnan vuosikertomus ja tilit. Johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tilinvapaus. Sen jälkeen valittiin uusi johtokunta, johon tulivat samat jäsenet kuin edellisenäkin vuonna. Yhdistyksen puheenjohtajana ja sihteerinä on siis edelleen pastori K. A. Nyman, varapuheenjohtajana tehtaalainen Nikolai Söyning, rahastonhoitajana neiti Aina Forsberg ja johtokunnan muina jäseninä tehtaalaiset Liisa Perälä, Janne Leivo ja Anna Brännfors.

Tilintarkastajiksi valittiin rouva Edit Nyman ja puuseppä Fr. Liljeqvist sekä varalle kirjansitoja Helny Thesslöf. Jäsenmaksuksi määrättiin tältä vuodelta 5 mk.

Kotkan Kuuromyökkäin Yhdistyksen vuosikokous pidettiin tammikuun 28 p:nä Salem merimieskirkoissa. Saapuvilla oli vain 14 jäsentä. Etäämmällä asuvat kuuromykät eivät voineet tulla kokoukseen kylmän myrskylläman takia. Puheenjohtajan pastori V. K. Aulangon ol-

lessa matkoilla lausui varapuheenjohtaja opettaja J. F. Heikkilä jäsenet tervetulleiksi ja selitti kokouksen avatuksi. Hänet valittiin kokouksen puheenjohtajaksi. Hyväksyttiin edellisen vuoden vuosi- ja tilikertomukset. Johtokunnalle annettiin tilinvapaus. Yhdistyksen nyt edessä olevan toimintavuoden puheenjohtajaksi valittiin pastori V. K. Aulanko ja varapuheenjohtajaksi opettaja J. F. Heikkilä uudelleen. Vaali oli yksimielinen. Johtokunnan muiksi jäseniksi valittiin rouva Sofia Salovaara, Emil Mattila, Ville Heikkilä ja Malviina Piirainen. Johtokunta sitten keskuudestaan valitsi sihteeriksi Emil Mattilan ja rahastonhoitajaksi Sofia Salovaaran. Tilintarkastajiksi valittiin rouva E. Aulanko ja J. Mattila. Edustajaksi K. m. Liiton vuosikokoukseen valittiin E. Mattila. Kokouksen loputtua oli kahvitarjoilu, jonka rouvat S. Salovaara ja E. Aulanko hyväntahtoisesti järjestivät. Toivomme, että yhdistys eteenpäin mennessä toimii riipeästi ja tarkoitustaan vastaavasti.

Viipurin kuuromyökkäin yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmik. 4 p. Luettiin vuosikertomus ja tilit. Tuloja 3,342 mk. 5 p., menoja 1,249 mk. 10 p. Varoja 4,964: 37. Yhdistyksen sääntöjen mukaisesti valittiin puheenjohtajaksi herra Arvi Tolpo, varap. sih. ja rah. hoit. hra Aleksii Puolakka. Muiksi rouvat Helmi Kaski, Riikka Puolakka, H. Koobas ja herrat J. Pykäläinen ja O. Ollikka.

Kokouksessa helmik. 25 p. valittiin yhdistystä edustamaan S. K. m. liiton vuosikokouksessa Helsingissä maaliskuun 24 p:ksi herra Arvi Tolpo.

Helsingin k.m. yhdistyksen vuosikokouksessa helmikuun 18 p:nä valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi uudelleen hra J. Sundberg sekä muiksi jäseniksi kouluneuvos W. Forsius, pastori H. Nyberg, rouva Elma Ignatius, herrat E. Karilas ja O. Wetzell, sekä neiti Sigyn Heikel. Varajäseniksi valittiin herrat A. Norstedt ja V. Salovaara. Jäsenmaksu on 20 mk. Järjestysmieheksi valittiin Sulo Vuokko ja Väinö Salomaa. Yhdistyksen sihteeriksi suostui rupeamaan neiti S. Heikel ja rahastonhoitajaksi hra J. Sundberg.

Surun viesti Jyväskylästä. Hiljakkoin täällä Jyväskylässä eräänä aamuna sanomalehti järkytti mieltä: „Kaa-meä tapaturma! Tuntematon mies jäänyt junan alle. Kookas, tumma mies, puhtaissa työmiehen vaatteissa“. Päivemällä todettiin, että edellisenä iltana 8. 2.—23, näin surullisella tavalla kuollut oli kuuromykkä, Oulun koulun entinen oppilas Toivo Helminen. Vainaja oli 27 vuotias, monenlaisiin töihin kykenevä, toimelias mies, joka rehellisesti elähti itseänsä ja köyhää, vanhaa äitiänsä puuseppänä ja viime aikoina työläisenä faneeritehtaassa. Yhdessä he asuivat tehtaan huoneissa lähellä Jyväskylän — Pieksämäen rataa, vaarallisessa paikassa junien leikkauksessa. Toverit olivat kyllä varoitaneet Toivoa, joka usein kävi radan poikki, mutta siihen hän sanoi: „kyllä minä sen itsekin ymmärrän“. Tunsikin tarkkaan junien ajat, mutta sinä iltana, hänen hämärässä palatsaan saunasta kotia, tulikin vähäinen, ylimääräinen juna suhisten takaa. Onnettoman ruumis laahasi mukana kahdeksan km Vaajakoskelle saakka. Vasta siellä huomattiin verta ja ruumiinpalasia pyörissä. Päässä oli takaraivoissa ammottava haava, ja jalat olivat leikatut irti; toinen löytyi radalla jo alkupaikalla. Ruumis on vielä laatikossa kaupungin leikkaushuoneessa, odottaen viimeistä lepoa maan multa, siunattua lepaa suureen ylösnousemiseen asti. Jyväskylän „Kisatoverit“ ovat luvanneet kustantaa arkun ja Suojeluskunnan lauluseura aikoo laullalla kunnioittaa toverinsa muistoa, sillä reipas k.m. Toivo Helminen oli sekä urheilija että vilpittömällä mielellä pari vuotta jo suojeluskuntalainen. Samana iltana kai me „vanhat“ täällä koulussa kahvikesteineen ajatelleme tätäkin muistutusta elämän epävarmuudesta Jumalan sanan ääressä.

Helena Luoma.

Vanhus löydetty hangelta paleltuneena. Helmik. 14 p. löydettiin Kurikassa kuuromykkä vanhus Sofia Paulamäki hangelta paleltuneena kuoliaksi. Edellisenä päivänä oli

hän lähtenyt Juho Latva-Luovan talosta kotiinsa, jolla matkalla hän nähtävästi sai pyörtymiskohtauksen, jolloin kaatui hangelle ja paleltui siihen. Sitä edellisenä päivänä oli hän jo saanut pyörtymiskohtauksen ja kaatunut hangelle. Silloin oli hänet kuitenkin ajoissa tavattu ja kuljetettu erääseen taloon, missä hän oli seuraavan yön.

Jatkokurssit Turussa kesäk. 1—12 p. Jatkokurssit pidetään ensi kesäkuun 1—12 päivän välisenä aikana Turun kuuromyökkäin koulussa. Kursseihin pääsevät Kuuromyökkäin auttajayhdistyksen Turun piirissä asuvat, maataloustöissä työskentelevät, puhekoulun käyneet kuuromykät miehet. Pääaineina kurseissa on maatalousoppi, johon lisäksi yhdistetään muita hyödyllisiä oppiaineita. Kurssien osanottajille toimikunta aikoo pyytää vapaan ylläpidon koulun asuntolassa ja matkaa varten vapaat rautatieliput.

Kurssiehin halullisten on ilmoittauduttava huhtikuun 1 p. vään mennessä. Ilmoitukset pyydetään lähettämään opettaja J. K. Palomalle, os. Turku Kuuromyökkäin koulu. Turussa 2 p:nä helmik. 1923.

K. A. Y:n Turun paikallisosaston toimikunta.

Lahjoja Ävikin vanhainkodille: Suomen k.m. matkapapit ovat yhteisesti lahjoittaneet Ävikin vanhainkodille uushopeaiset Herran ehtoollisastiat: maljan ja ehtoollisleipälautasen. Maljaan on k.m. kaivertaja F. Schoultz Helsingistä piirtänyt pastorien nimikirjaimet sekä raamatunlauseen, minkä kukin pastori on tahtonut muistoksi antaa. Maljassa on siis nimimerkki *H. N. Matt. 11: 28* („Tulkaa minun tyköni kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon“). *K. A. N. Joh. 6: 56* („Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, hän pysyy minussa ja minä pysyn hänessä“). *T. I. 1 Kor. 11: 26* („Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, julistatte te Herran kuolemaa, kunnes Hän tulee“).

Näitä ehtoollisastioita käytetään ensikerran pääsiäispäivänä ehtoollis-jumalanpalveluksessa Ävikissä.

Elin ja Karl Lindberg Tammissaari 50 mk.; Forssan kuuromykät 55 mk.; Someron kuuromykät 30 mk., kerättyinä jumalanpalveluksessa.

Kymnlaakson Kuuromyökkäin Urheiluseura „Tähden“ vuosikokous pidettiin helmik. 4 p:nä Tiutisen kansakoulussa. Saapuvilla oli n. 25 jäsentä. Puheenjohtajan esitettyä viime vuoden toimintakertomuksen, jossa ilmeni, että seuran toiminta oli lamaanuoksissa, ja ettei ollut edes minkäänlaisia jäsentenvälisiä kilpailuja pidetty. Syitä on ollut monenlaisia. Kuultuaan selostuksen sellaisenaan ja seuran tilasemasta, myönsi kokous johtokunnalle tilivapauden. Seuran puheenjohtajaksi valittiin edelleen Väinö Sihvola ja muiksi johtokunnan jäseniksi Emil Mattila, Hilja Koskinen, Oskar Liikkanen, Lydia Tapper ja Ville Heikkilä. Johtokunta keskuudestaan valitsi Oskar Liikkasen varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi, Emil Mattilan sihteeriksi, kalustonhoitajaksi V. Heikkilän ja jäsenkirjuriksi. Tilintarkastajiksi valittiin opettaja J. F. Heikkilä ja Lydia Kuparinen sekä varalle Johan Mattila.

Pöytäkirjan tarkastajiksi J. Mattila ja Armas Kaipiainen. Huvitoimikuntaan V. Sihvola, H. Koskinen, E. Mattila, A. Kaipiainen ja O. Liikkanen.

Suuri joukko esitetyistä asioista hyväksyttiin, m.m. seuralle uudet säännöt. Kokouksessa oli toivorikas toiminnan henki. Päätettiin, että seuramme saisi kokoontua mahdollisimman usein sekä iltamien että jäsentenvälisen urheilukilpailujen muodossa. On ilahduttavaa, että seuramme jäsenluku kasvaa vuosi vuodelta. Ja sen kautta toiminta keskittyy entistä kiinteämmin, joten voimme olla varmoja tulevaisuudestamme. Siispä: jokainen laakso-kuntamme kuuromyökkä ripeään toimintaan! On ymmärrettävää, että ainoastaan voimistelun ja urheilun kautta kuuromykät voivat henkisesti sekä ruumiillisesti reipastua ja elämän halua kasvattaa. Kymnlaakson kuuromykät liittyykää seuramme jäseniksi ja antakaa sille voimaperäistä tukea.

70 vuotta täytti helmik. 20 p:nä rehtori *Kaarlo Länkelä* Tampereella. Hän kuuluu m. m. Tampereen Säästöpankin Isännistöön, joka on useina vuosina lahjoittanut raha-avustuksen Tampereen K. m. yhdistykselle.

Yrjö Lintula Kestilästä tervehti tovereitaan ja ilmoittaa, että hän on muuttanut Oulaisiin Nahkatehtaan palvelukseen. Osoite: Oulainen, Nahkatehdas.

Herran Ehtoollis-jumalanpalvelus kuuromyökkäille pidetään Helsingissä *pitkänäperjantaina* t. k. 30 p. klo 11 a p. kuten ennenkin.

Ehtoollis-jumalanpalvelus pidetään Hyvinkään Ävikin koulukodissa pääsiäispäivänä kello 12 p. ja ovat sinne ympäristön k.m. tervetulleet.

Ilmoitus.

Maatyötä taitavat kuuromykät huom.!

Allekirjoittanut haluaa palvelukseensa kaikellaisia maatöitä osaavaa, rehellistä ja ahkeraa kuuromyökkäipoikaa toukokuun 1 p:stä. Vastaukset palkkavaatimuksineen osoitteella:

Maanvilj. *Eino Maunula*
Uusikylä, Koskunen.

Siivo ja rehellinen kuuromyökkätyttö, joka osaa tehdä kaikellaisia taloustöitä ja osaa myös lypsää lehmiä, saa myös paikan allekirjoittaneella toukokuun 1 p:stä. Vast. palkkavaatimuksineen osoitteella:

Maanvilj. *Eino Maunula*
Uusikylä, Koskunen.

KUUROMYKKÄIN URHEILUOSASTO

Kertomus Kuuromyökkäin Urheiluliiton toiminnasta v. 1922.

Kuuromyökkäin Urheiluliitto on maaliskuussa v. 1923 tullut olleeksi toiminnassa kolme vuotta. Tämä aika on ollut vasta-alkavan usein hapuilevaa yritystä osata oikeaan työssä, joka on jäänyt puutteelliseksi osaksi siitäkin syystä, että toiminta on ollut harvojen toimihenkilöiden huolena, joten aika ja voimat monien muiden toimien ohella eivät ole tyydyttävästi antaneet tilaisuutta syventyä työhön. Asioita läheltä seuranneet ovat saaneet todeta, että K.U.L:n työssä on ollut tuntuva toimintavoimien ja varojen puute.

Liiton hallituksen aloitteesta on saatu pieni tila urheiluosastoa varten Kuuromyökkäin Lehdessä ja Tidskrift för Dövstumma-lehdessä. Urheiluosaston toimittaminen on Liitolla ollut tärkeänä tehtävänä. K.U.L:n Suomen hiihtomestaruuskilpailun 20 km:n matkalla järjesti Helsingin Kuuromyökkäin V. ja U.-seura 19. 2, jolloin kymnilaaksolainen E. Tapper voitti toisen kerran mestaruuden. Tampereen Kuuromyökkäinaisten hiihtoseura »Lumitähti» on liittynyt jäseneksi Liittoon. Urheilutyötä varten varatuista varoista on Liitto Valtion Urheilulautakunnalta vuodelle 1922 saanut 2,000 mk. urheilutyönsä tukemiseksi. Sen johdosta on todellista eloa vilkastumista tullut Liiton toimintaan. Se on käynyt ilmi K.U.L:n liittoneuvostokokouksissa 7. 1. ja 4. 4. Melkein kaikista seuroista on tullut edustajia keskustelemaan ja neuvottelemaan urheilutoiminnan mahdollisuuksista. Oy. Urheilutarpeita on lahjoittanut Liitolle 2,000 mk. urheiluvälineinä, jotka hallitus on jakanut puutteenalaisille seuroille. Kesällä on Tukholmasta ja Berliinistä Liitolle lähetetty kutsukirjeitä, mutta rahojen vähyyden takia ei ole voitu lähettää suomalaisia edustajia näihin kansainvälisiin kuuromyökkäin urheilukilpailuihin. Liitto on toimeenpannut piirustuskilpailun merkistä, johon tulee alkukirjaimet KUL ja perustamisvuosi 1920. Hallitus on arkkitehti R. Eklundin avustamana arvostellut 28 kilpailuehdotusta ja antanut ensimmäisen palkinnon kivipiirtäjä Lauri Mikkolalle Helsingistä. Liiton puheenjohtaja on tehnyt neuvontamatkan syksyllä Tampereelle, jossa hän on esitelmöinyt ja ohjannut siellä toimivien molempien seurojen toimintaa.

Hallitukseen ovat kuuluneet kirjaltaja E. Karilas puheenjohtajana, suomalaisena sihteerinä ja rahastonhoitajana; kirjansitoja O. Wetzell varapuheenjohtajana ja ruotsalaisena sihteerinä; kirjansitoja V. Salovaara pöytäkirjurina (uusi) sekä muina jäseninä puunleikkaaja S. Vuokko ja kirjaltaja V. Lindberg (uusi). Hallitus on pitänyt kokouksiaan viisi kertaa ja liittoneuvosto kaksi. Liiton jäsenmäärä on 200.

Liiton rahavarain yleistili v. 1922.

Tuloja:

Säästö v:lta 1921	1,475: 48
Korkoja yhteensä	103: 28
Valtiopua	2,000: —
Jäsenmaksuja	786: —
Sekalaisia tuloja	367: —

Smk. 4,731: 76

Menoja:

Toimistohuoneen vuokra	600: —
K.m. lehden urheiluosasto	600: —
Palkkiot	700: —
Muita menoja	1,730: —
Urheilurahasto	478: 21
Säästö v:lle 1923	623: 05

Smk. 4,731: 76

Tilinpäätöksen mukaan olivat kassan varat:

Rahaa kassassa	85: —
Pankkitilillä	438: —
Urheilurahastossa	1,098: 21
S. Urheiluaitan osakkeissa	1,030: —
	<hr/>
	Smk. 2,651: —

Tarkastettu ja oikeaksi havaittu. Helsingissä, tammi-kuun 6 p. 1923.

Lauri Vainola.

Asser Koivunen.

Lyhyitä tietoja K.U.L:n alaisten seurojen vuosikertomuksista.

Helsingin Kuuromyökkäin Voimistelu- ja Urheiluseura: 2 jäsenkokousta, 3 iltamaa, 6 johtokunnankokousta, 8 kilpailua, 8 hiihtoretkeä, 3 kävelyretkeä, voimisteluharjoituksia sekä naisille että miehille ja 4 urheilulehteä. Jäsenluku: 57, 39 miestä ja 18 naista. Voimisteluapuraha 420 mk. H:gin K.m. yhdistykseltä sekä lahjoitukset: urheiluvälineitä ja »Satulinnan kiertopokaali murto-maajuoksussa». Seuran tulot 6,718: 02, menot 2,504: 30 sekä säästö 4,213: 72. Puheenjohtaja: S. Vuokko, puunleikkaaja; sihteeri: V. Lindberg, kirjaltaja; rahastonhoitaja: V. Salovaara, kirjansitoja.

Turun Kuuromyökkäin Urheiluseura »Valpas»: 3 jäsenkokousta, 4 iltamaa, 1 juhla, 8 johtokunnankokousta, 4 kilpailua, 2 retkeilyä, 1 urheilulehti. Jäsenluku: 48, 35 miestä ja 13 naista. Seuran tulot 3,408: 86, menot 3,492: — sekä säästö 1,328: 33. Puheenjohtaja: J. Lehtimäki, jalkinetyöntekijä; sihteeri ja rahastonhoitaja: E. Savisaari, räätäli.

Tampereen Kuuromyökkä-Urheilijat: 3 jäsenkokousta, 5 iltamaa, 1 johtokunnankokous ja 1 kilpailu. Jäsenluku: 12 miestä. Lahjoitus: urheiluvälineitä Urheilutarpeita Oy:lta. Seuran tulot 1,584: 50, menot 1,204: — sekä säästö 380: 50. Puheenjohtaja: A. Huupponen, suutari; sihteeri: M. Mikkolainen, jalkinetyöntekijä; rahastonhoitaja: K. Hellén, jalkinetyöntekijä.

Kuopion Kuuromyökkä-Urheilijat: 2 jäsenkokousta, 1 iltama, 6 johtokunnankokousta, 2 kilpailua ja 3 retkeilyä. Jäsenluku: 21, 10 miestä ja 11 naista. Apuraha: 300 mk. K.U.L:lta. Lahjoitus: urheiluvälineitä. Seuran tulot 952: 54, menot 588: 20 sekä säästö 364: 34. Puheenjohtaja: R. Pitkänen, kirjaltaja; sihteeri: E. Sajaniemi, neiti.

Kymnilaakson Kuuromyökkäin Urheiluseura »Tähti»: seuran toiminta oli lamaanuksissa syystä, että toimihenkilöt ovat poistuneet paikkakunnalta ansiotöitten vuoksi. Jäsenluku: 31, 22 miestä ja 9 naista. Seuran tulot: säästö 175: 40. Puheenjohtaja: V. Sihvola, maanviljelijä; sihteeri: Johan Mattila, työmies; rahastonhoitaja: Emil Matilla, sekatyöläinen.

Viipurin Kuuromyökkä-Urheilijat: 18 jäsenkokousta, 5 iltamaa, 1 kesäjuhla, 15 johtokunnankokousta ja 4 kilpailua. Jäsenluku: 28, 21 miestä ja 7 naista. Seuran tulot 13,122: 75, menot 8,553: 10 sekä säästö 4,569: 65. Puheenjohtaja: Hj. Lovén, suutari; sihteeri: J. Pykäläinen, karttapäivustaja; rahastonhoitaja: A. Suikkanen, kirjansitoja.

Tampereen Kuuromykkänaisten Hiihtoseura »Lumitähti»: 1 jäsenkokous, 4 iltamaa, 1 johtokunnankokous, 1 kilpailu ja 1 retkeily. Jäsenluku: 16 naista. Seuran tulot 444:45, menot 367:50 sekä 499:79. Puheenjohtaja: Sofia Helminen, rouva; sihteeri: Fanny Granfors, jalkineitehtaalainen.

Eino Karilas, puheenjohtaja.

Tuonen uhri.

Surullinen velvollisuutemme on piirtää risti k. m. urheilija Toivo Helmisen nimen yläpuolelle. Juuri silloin, kun häntä nuori K. U. L. kipeimmin olisi tarvinnut, vei tuonen viikatemies hänet saaliinaan. Onnettomuus tapahtui iltamämäärässä 8. II., Jyväskylän ja Vaajakosken välillä. Järjestelyjuna oli ajanut kuuron miehen päälle takaapäin ja hetkeä myöhemmin löydettiin ruumiin jäännökset junan veturista ja osa radalta. Rautatiejuna, tuo kuuromykkäin kaamea vihollinen, oli jälleen saanut yhden uhrin.

Vainaja, joka oli syntynyt 1896, oli luonteeltaan iloinen ja leikkisä, paljon väärin ymmärretty, mutta rehti toverina. Hänessä menetti K.U.L. miehen, jonka paikkaa on äärettömän vaikea täyttää.

Ollen hyvä monipuolisuusmies, oli hän K.U.L:n varmissa ehdokkaita ensi kesän pohjoism. k.m. kilpailuihin Göteborgissa. Parhaita tuloksiaan on 100 m:llä 12,1; 800 m:llä 2,07; 1,500 m:llä 4,29; pituushyppy n. 6 m. ja korkeus 1,59 m. Tänä vuonna olisivat tulokset olleet melkolailla parempia, sillä hän oli erikoisen innostunut urheiluun ja harjoitteli säännöllisesti —!

Paitsi etevä urheilija, oli vainaja innokas isänmaan ystävä, kuuluen Jyväskylän suojeluskuntaan sen perustamisesta asti ja m. m. ottaen osaa vapaussotaan valkoameijassa. — Jäsentään ja kelpo urheilijatoveria kaipaavat Tampereen Kuuromykkä-Urheilijat, tuntien sen raskaan surun minkä äkillinen kuolema vainajan vanhalle äidille aiheutti.

Kevyet mullat kelpo toverin haudalle!

Tuula.

K.U.L:n hiihtomestaruuskilpailut.

Komeat kisat Tampereella 25. II. 2 uutta K.U.L:n ennätystä.

Lukuisa ja komea oli se hiihtäjajoukko, joka Suomalaisena Hiihtopäivänä oli kokoontunut Tampereelle koettamaan kenellä on enemmän voimaa jänteissä, paras sisu ja liikkaimmat sivakat. Päivä muodostui yllätysten päiväksi. Edeltä-päin määrättiin voittajat, oltiin järjestyksestä varmoja ja — erehdyttiin.

Kilpailut tapahtuivat Näsijärvellä klo 9 aamulla. Ensin hiihtivät naiset 3 kilom. 6 naista lähti matkaan koettamaan kutka saavat haltuunsa Lumitähden hienot hopealusikat. Ottelu viime vuoden voittajan Ester Sillanmäen ja uuden »tulokkaan» Lahja Kuukkasen välillä, muodostui kireäksi viimeiseen saakka. Vasta kolmisen kymmenen metrin päässä maalista painautui jälkimäinen vastustamattomasti ohi saavuttaen uuden naisten ennätysten.

Heti naisten lopetettua asettuivat miehet rintamaan. 16 miestä Kokkolasta, Jyväskylästä, Ähtäristä, Kuopiosta, Helsingistä, Kymistä ja Turusta, omista miehistä puhumattakaan, oli saapunut tavoittelemaan joka 20 km:n

mestaruutta, tai ensi palkintoa ikämiesten 10 km:llä. He olivat parhailta seuduiltaan ja parasta he nyt tarjosivat, mitä nykyinen k.m. hiihtotaso voi tarjota. — Ilma oli verraten suotuisa, muutamaa pakkasastetta lukuunottamatta, jotka haittasivat — katselijoita.

Klo 9,25 aamulla annettiin miehille lähtömerkki ja pyrynä painalsivat he matkaan, katselijain jäädessä arvailemaan kutka siellä voittajina palaavat. 10 km:llä voitti tamperelaisten iloksi N. Vänni, ikämiesajaksi hyvällä tuloksella. Seuraava mies jäi 6 m. Aika on hyvä, ja tultane se merkitsemään K.U.L:n tuloluetteloihin ensimmäiseksi ikämiesennätykseksi, kilpailu kun oli ensimmäinen laatuaan.

20 km:n mestaruus-ottelu sitävästoin oli kerrassaan suurenmoinen. Miehet nykyivät olevan hyvässä kunnossa ja tuntuivat päättäneen tehdä kaikkensa. Ja he tekivät myös. Yllättivät sekä katsojat ja itsensä. — Tapper, pieni sympaattinen kymilaakson poika, sai ensikerran mestaruuskilpailussa luovuttaa ensin sijan pois. Turku oli lähettynyt näihin kisoihin miehen, joka tiesi tehtävänsä. Vaatimaton ja hiljainen poika, joka ei itsestään halaitua sanaa puhunut. Mestaruusmitalinsa hän ansaitsi täydellisesti. — Vauhti tässä kilpailussa oli hurja, sitä todistavat väliajatkin. 5 kilometriltä palasivat miehet Sandblomin johtaessa 20 min. 15 sek. kulluttua 10 km. Tapper, 38,20. 15 km Heinonen ja Sandblom, 52,53. Viimeisellä kierroksella sitten tapahtui ratkaisu. Heinonen kiristi vauhtinsa murhaavaksi ja hiihti viimeisen kierroksen vähän yli 17 minuutissa. Tapperin ja Sandblomin, jotka koko matkan oli jäätävä auttamattomasti. Nuori Lehtimäki Turusta, alkoi loppumatkailla hieman saavuttaa näitä kolmea.

Tämä kamppailu oli komein ja jännittävin mitä koskaan on kuuromykkäin hiihtokilpailuissa ollut. Aikakin on ilmiömäisen hyvä ja olisi sitä syytä epäillä, ellei ratata olisi edellisenä maanantaina viitaten tarkistettu ja havaittu se täysin 5 km:n pituiseksi. Tämä seikka osoittaa täysin selvästi että miehemme alkavat jo hiihdossa saavuttaa tuloksia, jotka nostavat heitä yhä lähemmäksi kuulevian hiihtotasoa. Toivottavaa olisi että hiihto kuuromykkäinkin keskuudessa saisi enemmän jalansijaa, sillä reippaana talviurheiluiluna on se miltei hausempaa kuin luistelu; terveydenhoidollisesti se on työtä kysyvän liikuntansa vuoksi vahvistavaa.

Tulokset ovat seuraavat;

3 km. naisille:

I p. Lahja Kuukkanen, Jyväskylän Kuuromykkä-Urheilijat, 17 min. 06 sek. uusi ennätys. II p. Ester Sillanmäki, »Lumitähti», Tampere, 17,13. III p. Lydia Fagerlund, H:gin K.m. V. ja U. s. 18,07,2.

10 km. ikämiehille:

I p. N. Vänni, Tampereen Kuuromykkä-Urheilijat, 41,45; II p. K. Hakala, »Valpas», Turku, 47,06,2; III p. J. Toppila, Jyväskylän Kuuromykkä-Urheilijat, 47,21; IV p. V. Salomaa, H:gin K. V. ja U. s. 48,01.

20 km.

I p. ja mestaruus, A. Heinonen, »Valpas» Turku, 1,17,16; uusi loistava K.U.L:n ennätys. II p. E. Tapper, »Tähti» Kotka, 1,18,40; III p. Hj. Sandblom, H:gin K. V. ja U. s. 1,18,55; IV p. Urho Lehtimäki, »Valpas» Turku, 1,19,08.

Palkintoina kaikissa kilpailuissa jaettiin arvokkaita hopealusikoita, paitsi 10 km:llä I p. pöytäkello, Palkintotuomareina olivat hrat S. Vuokko H:gistä ja M. Mikkolainen Tampereelta.

Kilpailijoille, jotka pitkiä rautatiematkoja ja häviötä pelkäämättä olivat saapuneet tänne, siten auttaen kilpailujen onnistumista ja herättäen intoa kuuromykkäin keskuudessa, lausuu allekirjoittanut Tampereen puolesta kiitokset!

Tuula.